

AKT
VEDRØRENDE VILKÅRENE FOR
DEN TJEKKISKE REPUBLIKS, REPUBLIKKEN ESTLANDS,
REPUBLIKKEN CYPERN, REPUBLIKKEN LETLANDS,
REPUBLIKKEN LITAUENS, REPUBLIKKEN UNGARNS,
REPUBLIKKEN MALTAS, REPUBLIKKEN POLENS,
REPUBLIKKEN SLOVENIENS OG DEN SLOVAKISKE REPUBLIKS
TILTRÆDELSE OG TILPASNINGERNE AF DE TRAKTATER,
DER DANNER GRUNDLAG FOR DEN EUROPÆISKE UNION

FØRSTE DEL

PRINCIPPER

ARTIKEL 1

I denne akt:

- forstås ved udtrykket "oprindelige traktater":
 - a) traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ("EF-traktaten") og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab ("Euratom-traktaten"), som suppleret eller ændret ved traktater eller ved andre retsakter, der er trådt i kraft før denne tiltrædelse,
 - b) traktaten om Den Europæiske Union ("EU-traktaten"), som suppleret eller ændret ved traktaten eller ved andre retsakter, der er trådt i kraft før denne tiltrædelse;
- forstås ved udtrykket "nuværende medlemsstater" Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland;

- forstås ved udtrykket "Unionen" Den Europæiske Union som oprettet ved EU-traktaten;
- forstås ved udtrykket "Fællesskabet" et eller begge de fællesskaber, der er omhandlet i første led, alt efter omstændighederne;
- forstås ved udtrykket "nye medlemsstater" Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik;
- forstås ved udtrykket "institutionerne" de institutioner, der er oprettet ved de oprindelige traktater.

ARTIKEL 2

Fra tiltrædelsesdatoen er bestemmelserne i de oprindelige traktater og de retsakter, der er vedtaget af institutionerne og Den Europæiske Centralbank før tiltrædelsen, bindende for de nye medlemsstater og gælder i disse stater på de vilkår, som er fastsat i disse traktater og i denne akt.

ARTIKEL 3

1. Bestemmelserne i Schengen-reglerne som integreret i Den Europæiske Union ved den protokol, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (i det følgende benævnt "Schengen-protokollen"), og de retsakter, der bygger derpå eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. bilag I til denne akt, samt alle andre sådanne retsakter, der måtte vedtages før tiltrædelsesdatoen, er bindende for og finder anvendelse i de nye medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen.

2. De bestemmelser i Schengen-reglerne som integreret i Den Europæiske Union og de retsakter, der bygger derpå eller på anden måde har tilknytning dertil, som ikke er omhandlet i stk. 1, er bindende for de nye medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen, men finder først anvendelse i en ny medlemsstat, når Rådet har truffet afgørelse herom, efter at det i overensstemmelse med de relevante Schengen-evalueringsprocedurer er blevet sikret, at de nødvendige betingelser for gennemførelse af alle de pågældende regler er opfyldt i den nye medlemsstat, og efter høring af Europa-Parlamentet.

Rådet træffer afgørelse med enstemmighed blandt de af dets medlemmer, der repræsenterer regeringerne i de medlemsstater, for hvilke de i dette stykke omhandlede bestemmelser allerede er blevet iværksat, og repræsentanten for regeringen i den medlemsstat, for hvilken bestemmelserne skal iværksættes. De medlemmer af Rådet, der repræsenterer regeringerne i henholdsvis Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, medvirker i en sådan afgørelse, hvis den vedrører de bestemmelser i Schengen-reglerne og de retsakter, der bygger derpå eller på anden måde har tilknytning dertil, som disse medlemsstater deltager i.

3. Aftaler indgået af Rådet i henhold til artikel 6 i Schengen-protokollen, er bindende for de nye medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen.

4. For så vidt angår de konventioner og instrumenter inden for området retlige og indre anliggender, der er uadskilleligt forbundet med virkeliggørelsen af målene i EU-traktaten, forpligter de nye medlemsstater sig til:

- at tiltræde de konventioner mv., der på tiltrædelsesdatoen er åbne for de nuværende medlemsstaters undertegnelse, samt de konventioner, der er udarbejdet af Rådet i overensstemmelse med afsnit VI i EU-traktaten med henstilling til medlemsstaterne om vedtagelse;

- at indføre administrative eller andre arrangementer i lighed med dem, der på tiltrædelsesdatoen er vedtaget af de nuværende medlemsstater eller Rådet, for at lette det praktiske samarbejde mellem medlemsstaternes institutioner og organisationer, der tager sig af retlige og indre anliggender.

ARTIKEL 4

Hver af de nye medlemsstater deltager fra tiltrædelsesdatoen i Den Økonomiske og Monetære Union som medlemsstat med dispensation i henhold til EF-traktatens artikel 122.

ARTIKEL 5

1. De nye medlemsstater tiltræder ved denne akt de afgørelser og aftaler, der er truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet. De forpligter sig til fra tiltrædelsesdatoen at tiltræde enhver anden aftale, der er indgået af de nuværende medlemsstater, og som vedrører Unionens funktion eller har tilknytning til dens virksomhed.

2. De nye medlemsstater forpligter sig til at tiltræde de i EF-traktatens artikel 293 forudsete overenskomster og de overenskomster, der er uløseligt forbundet med virkeliggørelsen af EF-traktatens målsætninger, samt protokollerne vedrørende Domstolens fortolkning af disse overenskomster, undertegnet af de nuværende medlemsstater, og med dette mål for øje at indlede forhandlinger med de nuværende medlemsstater med henblik på at foretage de nødvendige tilpasninger deraf.

3. De nye medlemsstater befinder sig i samme situation som de nuværende medlemsstater med hensyn til de erklæringer, resolutioner eller andre tilkendegivelser, som er vedtaget af Det Europæiske Råd eller Rådet, samt dem, der vedrører Fællesskabet eller Unionen og er vedtaget af medlemsstaterne efter fælles aftale; som følge heraf vil de overholde de principper og retningslinjer, der fremgår af disse, og træffe de foranstaltninger, som måtte vise sig nødvendige for at sikre iværksættelsen heraf.

ARTIKEL 6

1. De aftaler eller overenskomster, der er indgået eller anvendes foreløbigt af Fællesskabet eller i henhold til artikel 24 eller artikel 38 i EU-traktaten med et eller flere tredjelande, med en international organisation eller med en statsborger i et tredjeland, er bindende for de nye medlemsstater på de i de oprindelige traktater og i denne akt fastsatte vilkår.

2. De nye medlemsstater forpligter sig til på de i denne akt fastsatte vilkår at tiltræde de aftaler eller overenskomster, der er indgået eller anvendes foreløbigt af de nuværende medlemsstater sammen med Fællesskabet, og de af disse medlemsstater indgåede aftaler, der har tilknytning til de nævnte aftaler eller overenskomster.

De nye medlemsstater tiltræder de aftaler eller overenskomster, der er omhandlet i stk. 6, samt de aftaler med Belarus, Kina, Chile, Mercosur og Schweiz, som er indgået eller undertegnet af Fællesskabet sammen med dets medlemsstater, ved indgåelse af en protokol til sådanne aftaler eller overenskomster mellem Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på medlemsstaternes vegne, og det eller de pågældende tredjelande eller den pågældende internationale organisation. Denne procedure berører hverken Fællesskabets egne beføjelser eller fordelingen af beføjelser mellem Fællesskabet og medlemsstaterne med hensyn til indgåelse af sådanne aftaler i fremtiden eller indførelse af andre ændringer uden tilknytning til tiltrædelsen. Kommissionen forhandler disse protokoller på medlemsstaternes vegne på grundlag af forhandlingsdirektiver, som Rådet har godkendt med enstemmighed, og i samråd med et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne. Den forelægger Rådet et udkast til protokollerne med henblik på indgåelse.

3. Ved tiltrædelsen af de i stk. 2 nævnte aftaler og overenskomster opnår de nye medlemsstater samme rettigheder og forpligtelser i henhold til disse aftaler og overenskomster som de nuværende medlemsstater.

4. De nye medlemsstater tiltræder i kraft af denne akt partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater¹ undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000.

5. De nye medlemsstater forpligter sig til på de i denne akt fastsatte vilkår at tiltræde aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde², jf. artikel 128 deri.

6. Fra tiltrædelsesdatoen og indtil de nødvendige protokoller er indgået, jf. stk. 2, anvender de nye medlemsstater bestemmelserne i de aftaler, der er indgået af de nuværende medlemsstater sammen med Fællesskabet med Algeriet, Armenien, Aserbajdsjan, Bulgarien, Kroatien, Egypten, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Georgien, Israel, Jordan, Kasakhstan, Kirgisistan, Libanon, Mexico, Moldova, Marokko, Rumænien, Den Russiske Føderation, San Marino, Sydafrika, Sydkorea, Syrien, Tunesien, Tyrkiet, Turkmenistan, Ukraine og Usbekistan, ligesom de anvender bestemmelserne i andre aftaler, der indgås af de nuværende medlemsstater sammen med Fællesskabet inden tiltrædelsen.

Tilpasninger til disse aftaler foretages i form af protokoller, der indgås med de kontraherende lande i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 2, andet afsnit. Hvis protokollerne ikke er indgået på tiltrædelsesdatoen, træffer Fællesskabet og medlemsstaterne inden for rammerne af deres respektive beføjelser de nødvendige foranstaltninger til at afklare situationen ved tiltrædelsen.

¹ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

² EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

7. Fra tiltrædelsesdatoen anvender de nye medlemsstater de bilaterale tekstilaftaler og -arrangementer, som Fællesskabet har indgået med tredjelande.

De kvantitative restriktioner, som Fællesskabet anvender på import af tekstilvarer og beklædningsgenstande, tilpasses for at tage hensyn til de nye medlemsstaters tiltrædelse af Fællesskabet. Med henblik herpå kan Fællesskabet inden tiltrædelsesdatoen føre forhandlinger med de berørte tredjelande om ændringer af de ovenfor nævnte bilaterale aftaler og arrangementer

Hvis ændringerne af de bilaterale tekstilaftaler og -arrangementer ikke er trådt i kraft på tiltrædelsesdatoen, foretager Fællesskabet de nødvendige tilpasninger af reglerne for import af tekstilvarer og beklædningsgenstande fra tredjelande for at tage hensyn til de nye medlemsstaters tiltrædelse af Fællesskabet.

8. De kvantitative restriktioner, som Fællesskabet anvender på import af stål og stålprodukter, tilpasses på grundlag af de nye medlemsstaters import i de senere år af stålprodukter med oprindelse i de pågældende leverandørlande.

Med henblik herpå føres der inden tiltrædelsesdatoen forhandlinger om de nødvendige ændringer af de bilaterale stålaftaler og -arrangementer, som Fællesskabet har indgået med tredjelande.

Hvis ændringerne af de bilaterale aftaler og arrangementer ikke er trådt i kraft på tiltrædelsesdatoen, finder bestemmelserne i første afsnit anvendelse.

9. Fra tiltrædelsesdatoen forvaltes fiskeriaftaler, som de nye medlemsstater har indgået med tredjelande, af Fællesskabet.

De rettigheder og forpligtelser, der for de nye medlemsstater følger af disse aftaler, berøres ikke i den periode, hvor bestemmelserne i disse aftaler opretholdes midlertidigt.

Så snart som muligt og under alle omstændigheder inden udløbet af gyldighedsperioden for de i første afsnit omhandlede aftaler vedtager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i hvert enkelt tilfælde passende afgørelser med henblik på videreførelse af de fiskeriaktiviteter, der er omhandlet i aftalerne, herunder eventuel forlængelse af visse aftaler for perioder på højst et år.

10. Med virkning fra tiltrædelsesdatoen udtræder de nye medlemsstater af alle frihandelsaftaler med tredjelande, herunder den centraleuropæiske frihandelsaftale.

I det omfang aftalerne mellem én eller flere af de nye medlemsstater på den ene side og ét eller flere tredjelande på den anden side ikke er forenelige med de forpligtelser, der følger af denne akt, bringer den nye medlemsstat alle egnede midler i anvendelse med henblik på at fjerne de konstaterede uoverensstemmelser. Hvis en ny medlemsstat har problemer med at tilpasse en aftale indgået med ét eller flere tredjelande inden tiltrædelsen, udtræder den i henhold til aftalens bestemmelser af den pågældende aftale.

11. De nye medlemsstater tiltræder i kraft af denne akt og på de deri fastsatte vilkår de interne aftaler, der er indgået af de nuværende medlemsstater med henblik på anvendelsen af de i stk. 2, 4, 5 og 6 omhandlede aftaler eller overenskomster.

12. De nye medlemsstater træffer passende foranstaltninger for i påkommende tilfælde at tilpasse deres stilling i forhold til internationale organisationer og internationale aftaler, i hvilke andre medlemsstater eller Fællesskabet ligeledes er parter, til de rettigheder og forpligtelser, der følger af deres tiltrædelse af Unionen.

De udtræder navnlig på tiltrædelsesdatoen eller snarest muligt derefter af internationale fiskeriaftaler og -organisationer, i hvilke Fællesskabet ligeledes er part, medmindre deres medlemskab har tilknytning til andet end fiskeri.

ARTIKEL 7

Bestemmelserne i denne akt kan, medmindre den bestemmer andet, kun suspenderes, ændres eller ophæves efter de fremgangsmåder, der er fastsat i de oprindelige traktater, og som gør det muligt at ændre disse traktater.

ARTIKEL 8

De af institutionerne vedtagne retsakter, som de ved denne akt fastsatte overgangsbestemmelser vedrører, bevarer deres juridiske status; især skal fremgangsmåderne for ændring af disse retsakter fortsat finde anvendelse.

ARTIKEL 9

De bestemmelser i denne akt, der har til formål eller som virkning, bortset fra som overgangsforanstaltninger, at ophæve eller ændre retsakter, der er vedtaget af institutionerne, får samme juridiske status som de således ophævede eller ændrede bestemmelser og er undergivet samme regler som disse.

ARTIKEL 10

Ved anvendelsen af de oprindelige traktater og af institutionernes retsakter gælder de i denne akt fastsatte undtagelsesbestemmelser som overgangsforanstaltning.

ANDEN DEL

TILPASNINGER AF TRAKTATERNE

AFSNIT I

BESTEMMELSER VEDRØRENDE INSTITUTIONERNE

KAPITEL 1

EUROPA-PARLAMENTET

ARTIKEL 11

Med virkning fra begyndelsen af valgperioden 2004-2009 affattes første afsnit i artikel 190, stk. 2, i EF-traktaten og i artikel 108, stk. 2, i Euratom-traktaten således:

"Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien	24
Den Tjekkiske Republik	24
Danmark	14
Tyskland	99
Estland	6
Grækenland	24
Spanien	54
Frankrig	78
Irland	13
Italien	78
Cypern	6
Letland	9
Litauen	13
Luxembourg	6
Ungarn	24
Malta	5
Nederlandene	27
Østrig	18
Polen	54
Portugal	24
Slovenien	7
Slovakiet	14
Finland	14
Sverige	19
Det Forenede Kongerige	78"

KAPITEL 2

RÅDET

ARTIKEL 12

1. Med virkning fra den 1. november 2004:

a) ændres artikel 205 i EF-traktaten og artikel 118 i Euratom-traktaten således:

i) stk. 2 affattes således:

"2. Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	12
Den Tjekkiske Republik	12
Danmark	7
Tyskland	29
Estland	4
Grækenland	12
Spanien	27
Frankrig	29

Irland	7
Italien	29
Cypern	4
Letland	4
Litauen	7
Luxembourg	4
Ungarn	12
Malta	3
Nederlandene	13
Østrig	10
Polen	27
Portugal	12
Slovenien	4
Slovakiet	7
Finland	7
Sverige	10
Det Forenede Kongerige	29

Rådets afgørelser træffes med mindst 232 stemmer afgivet af et flertal af medlemmerne, der stemmer for, når de i henhold til denne traktat skal træffes på forslag af Kommissionen.

I alle andre tilfælde træffes Rådets afgørelser med mindst 232 stemmer, afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for."

ii) Følgende stykke tilføjes:

"4. Når Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan et medlem af Rådet kræve, at det kontrolleres, at de medlemsstater, der udgør dette kvalificerede flertal, repræsenterer mindst 62% af Unionens samlede befolkning. Hvis det viser sig, at denne betingelse ikke er opfyldt, er den pågældende afgørelse ikke vedtaget."

b) affattes artikel 23, stk. 2, tredje afsnit, i EU-traktaten således:

"Rådets medlemmers stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Afgørelser træffes med mindst 232 stemmer, afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for. Når Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan et medlem af Rådet kræve, at det kontrolleres, at de medlemsstater, der udgør dette kvalificerede flertal, repræsenterer mindst 62% af Unionens samlede befolkning. Hvis det viser sig, at denne betingelse ikke er opfyldt, er den pågældende afgørelse ikke vedtaget."

c) affattes artikel 34, stk. 3, i EU-traktaten således:

"3. Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer den vægt, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og afgørelse træffes med mindst 232 stemmer, afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for. Når Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan et medlem af Rådet kræve, at det kontrolleres, at de medlemsstater, der udgør dette kvalificerede flertal, repræsenterer mindst 62% af Unionens samlede befolkning. Hvis det viser sig, at denne betingelse ikke er opfyldt, er den pågældende afgørelse ikke vedtaget."

2. Artikel 3, stk. 1, i protokol knyttet som bilag til EU-traktaten og EF-traktaten om udvidelsen af Den Europæiske Union ophæves.

3. Hvis færre end ti nye medlemsstater tiltræder Den Europæiske Union, træffer Rådet afgørelse om fastsættelse af tærsklen for kvalificeret flertal, idet der anvendes en strengt lineær, aritmetisk interpolation, der rundes op eller ned til den nærmeste stemme, mellem 71% for et Råd med 300 stemmer og 72,27% for en Europæisk Union på 25 medlemsstater.

KAPITEL 3

DOMSTOLEN

ARTIKEL 13

1. Artikel 9, stk. 1, i den protokol vedrørende statuten for Domstolen, der er knyttet som bilag til EU-traktaten, EF-traktaten og Euratom-traktaten, affattes således:

"Ved den delvise nybesættelse af dommerembederne, der finder sted hvert tredje år, afgår der skiftevis tretten og tolv dommere."

2. Artikel 48 i den protokol vedrørende statuten for Domstolen, der er knyttet som bilag til EU-traktaten, EF-traktaten og Euratom-traktaten, affattes således:

"Artikel 48

Retten består af femogtyve dommere."

KAPITEL 4

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

ARTIKEL 14

Artikel 258, stk. 2, i EF-traktaten og artikel 166, stk. 2, i Euratom-traktaten affattes således:

"Antallet af udvalgets medlemmer fastsættes således:

Belgien	12
Den Tjekkiske Republik	12
Danmark	9
Tyskland	24
Estland	7
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24

Cypern	6
Letland	7
Litauen	9
Luxembourg	6
Ungarn	12
Malta	5
Nederlandene	12
Østrig	12
Polen	21
Portugal	12
Slovenien	7
Slovakiet	9
Finland	9
Sverige	12
Det Forenede Kongerige	24"

KAPITEL 5

REGIONSUDVALGET

ARTIKEL 15

Artikel 263, stk. 3, i EF-traktaten affattes således:

"Antallet af udvalgets medlemmer fastsættes således:

Belgien	12
Den Tjekkiske Republik	12
Danmark	9
Tyskland	24
Estland	7
Grækenland	12
Spanien	21
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Cypern	6
Letland	7
Litauen	9
Luxembourg	6

Ungarn	12
Malta	5
Nederlandene	12
Østrig	12
Polen	21
Portugal	12
Slovenien	7
Slovakiet	9
Finland	9
Sverige	12
Det Forenede Kongerige	24"

KAPITEL 6

DET VIDENSKABELIGE OG TEKNISKE UDVALG

ARTIKEL 16

Euratom-traktatens artikel 134, stk. 2, første afsnit, affattes således:

"2. Udvalget består af 39 medlemmer, der udpeges af Rådet efter høring af Kommissionen."

KAPITEL 7

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

ARTIKEL 17

I protokol nr. 18 om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, knyttet til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, tilføjes følgende stykke til artikel 49:

"49.3. Når en eller flere stater bliver medlemmer og deres respektive centralbanker bliver en del af ESCB, sker der automatisk en udvidelse af ECB's kapital og en forhøjelse af grænsen for, hvor store valutareserveaktiver der kan overføres til ECB. Udvidelsen/forhøjelsen fastsættes ved at gange de respektive på det tidspunkt gældende beløb med forholdet i den udvidede fordelingsnøgle for kapitalindskud mellem de tilkommende nationale centralbankers vægt og vægten af de nationalbanker, der allerede er medlemmer af ESCB. Den enkelte centralbanks vægt i fordelingsnøglen for kapitalindskud beregnes i analogi med artikel 29.1, og i henhold til artikel 29.2. De referenceperioder, der skal anvendes for de statistiske data, skal være de samme, som er blevet anvendt ved den seneste femårige justering af vægten i henhold til artikel 29.3."

AFSNIT II

ANDRE TILPASNINGER

ARTIKEL 18

I EF-traktatens artikel 57, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

"Med hensyn til restriktioner i henhold til Estlands og Ungarns nationale lovgivning er den pågældende dato den 31. december 1999."

ARTIKEL 19

Artikel 299, stk. 1, i EF-traktatens affattes således:

"1. Denne traktat gælder for Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland."

TREDJE DEL

PERMANENTE BESTEMMELSER

AFSNIT I

TILPASNING AF INSTITUTIONERNES RETSAKTER

ARTIKEL 20

De retsakter, der opregnes i listen i bilag II til denne akt, tilpasses som anført i nævnte bilag.

ARTIKEL 21

De af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger i de retsakter, der opregnes i listen i bilag III til denne akt, fastsættes i overensstemmelse med de i nævnte bilag fastsatte retningslinjer og efter den procedure og på de vilkår, der er fastsat i artikel 57.

AFSNIT II

ANDRE BESTEMMELSER

ARTIKEL 22

De foranstaltninger, der opregnes i listen i bilag IV til denne akt, finder anvendelse på de vilkår, der er fastsat i nævnte bilag.

ARTIKEL 23

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, kan foretage de tilpasninger af bestemmelserne i denne akt vedrørende den fælles landbrugspolitik, som måtte vise sig nødvendige som følge af en ændring af EF-bestemmelserne. Sådanne tilpasninger kan foretages inden tiltrædelsen.

FJERDE DEL

MIDLERTIDIGE BESTEMMELSER

AFSNIT I

OVERGANGSFORANSTALTNINGER

ARTIKEL 24

De foranstaltninger, der opregnes i bilag V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII og XIV til denne akt, gælder for de nye medlemsstater på betingelserne i de nævnte bilag.

ARTIKEL 25

1. Uanset EF-traktatens artikel 189, stk. 2, og Euratom-traktatens artikel 107, stk. 2, og hvad angår EF-traktatens artikel 190, stk. 2, og Euratom-traktatens artikel 108, stk. 2, fastsættes de nye medlemsstaters antal pladser i Europa-Parlamentet for perioden fra tiltrædelsesdatoen til begyndelsen af Europa-Parlamentets valgperiode 2004-2009 som følger:

Den Tjekkiske Republik	24
Estland	6
Cypern	6
Letland	9
Litauen	13
Ungarn	24
Malta	5
Polen	54
Slovenien	7
Slovakiet	14

2. Uanset EF-traktatens artikel 190, stk. 1, og Euratom-traktatens artikel 108, stk. 2, udpeges repræsentanterne i Europa-Parlamentet for de nye medlemsstaters folk for perioden fra tiltrædelsesdatoen til begyndelsen af Europa-Parlamentets valgperiode 2004-2009 af de pågældende staters parlamenter blandt disses medlemmer efter den procedure, der er fastsat af hver af disse stater.

ARTIKEL 26

1. For perioden indtil den 31. oktober 2004 gælder følgende bestemmelser:
 - a) hvad angår EF-traktatens artikel 205, stk. 2, og Euratom-traktatens artikel 118, stk. 2:

Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	5
Den Tjekkiske Republik	5
Danmark	3
Tyskland	10
Estland	3
Grækenland	5
Spanien	8
Frankrig	10
Irland	3
Italien	10
Cypern	2
Letland	3
Litauen	3
Luxembourg	2
Ungarn	5
Malta	2
Nederlandene	5
Østrig	4
Polen	8
Portugal	5
Slovenien	3
Slovakiet	3
Finland	3
Sverige	4
Det Forenede Kongerige	10

- b) hvad angår EF-traktatens artikel 205, stk. 2, andet afsnit, og Euratom-traktatens artikel 118, stk. 2, andet afsnit:

Rådets afgørelser træffes med mindst:

- 88 stemmer i tilfælde, hvor afgørelsen i henhold til denne traktat skal træffes på forslag af Kommissionen
- 88 stemmer afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for, i alle andre tilfælde.

- c) hvad angår EU-traktatens artikel 23, stk. 2, tredje afsnit, andet punktum:

Afgørelser træffes med mindst 88 stemmer, afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for.

- d) hvad angår EU-traktatens artikel 34, stk. 3:

Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemsstaternes stemmer vægt som anført i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og afgørelse træffes med mindst 88 stemmer afgivet af mindst to tredjedele af medlemmerne, der stemmer for.

2. Hvis færre end ti nye medlemsstater tiltræder Den Europæiske Union, træffer Rådet afgørelse om fastsættelsen af tærsklen for det kvalificerede flertal for perioden indtil den 31. oktober 2004, således at dette kommer til at ligge så tæt som muligt på 71,26% af det samlede antal stemmer.

ARTIKEL 27

1. De indtægter, der benævnes "told i henhold til den fælles toldtarif og anden told" som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter¹ eller tilsvarende bestemmelser i en anden afgørelse, som erstatter denne, omfatter told, der beregnes på grundlag af satserne i henhold til den fælles toldtarif og til enhver toldindrømmelse i tilknytning dertil, der anvendes af Fællesskabet i de nye medlemsstaters samhandel med tredjelande.

2. For 2004 skal det harmoniserede momsregningsgrundlag og BNI- (bruttonationalindkomst) grundlaget for hver ny medlemsstat som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c) og d), i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom svare til to tredjedele af det årlige grundlag. Det BNI-grundlag for hver ny medlemsstat, der skal anvendes ved beregningen af finansieringen af korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom, skal ligeledes svare til to tredjedele af det årlige grundlag.

¹ EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42.

3. Med henblik på at fastlægge den fastfrosne sats for 2004 i henhold til artikel 2, stk. 4, litra b), i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom skal de nye medlemsstaters reducerede momsgrundlag beregnes på grundlag af to tredjedele af deres ikke-reducerede momsberegningsgrundlag og to tredjedele af deres BNI.

ARTIKEL 28

1. Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2004 tilpasses for at tage hensyn til de nye medlemsstaters tiltrædelse gennem et ændringsbudget, der får virkning fra 1. maj 2004.

2. De tolv månedlige tolvtedele af de moms- og BNI-baserede midler, som de nye medlemsstater skal betale i henhold til dette ændringsbudget, samt tilpasningen med tilbagevirkende kraft af de månedlige tolvtedele for perioden fra januar til april 2004, som kun finder anvendelse på de nuværende medlemsstater, konverteres til ottendedele, der opkræves i perioden fra maj til december 2004. Tilpasninger med tilbagevirkende kraft som følge af senere ændringsbudgetter, der vedtages i 2004, konverteres ligeledes til lige store rater, der opkræves i løbet af den resterende del af året.

ARTIKEL 29

På den første hverdag i hver måned skal Fællesskabet som en udgift på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget betale Den Tjekkiske Republik, Cypern, Malta og Slovenien en ottendedel i 2004 fra og med tiltrædelsesdatoen og en tolvtedel i 2005 og 2006 af følgende beløb som midlertidig budgetkompensation:

	2004	2005	2006
	(mio. EUR i 1999-priser)		
Den Tjekkiske Republik	125,4	178,0	85,1
Cypern	68,9	119,2	112,3
Malta	37,8	65,6	62,9
Slovenien	29,5	66,4	35,5

ARTIKEL 30

På den første hverdag i hver måned skal Fællesskabet som en udgift på Den Europæiske Unions almindelige budget betale Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet en ottendedel i 2004 fra og med tiltrædelsesdatoen og en tolvtedel i 2005 og 2006 af følgende beløb som en særlig, fast likviditetsfacilitet:

	2004	2005	2006
	(mio. EUR i 1999-priser)		
Den Tjekkiske Republik	174,7	91,55	91,55
Estland	15,8	2,9	2,9
Cypern	27,7	5,05	5,05
Letland	19,5	3,4	3,4
Litauen	34,8	6,3	6,3
Ungarn	155,3	27,95	27,95
Malta	12,2	27,15	27,15
Polen	442,8	550,0	450,0
Slovenien	65,4	17,85	17,85
Slovakiet	63,2	11,35	11,35

Der skal ved alle beregninger af fordelingen af strukturfondsmidler i årene 2004-2006 tages hensyn til 1 mia. EUR for så vidt angår Polen og 100 mio. EUR for så vidt angår Den Tjekkiske Republik, der indgår i den særlige, faste likviditetsfacilitet.

ARTIKEL 31

1. De nye medlemsstater, der er anført nedenfor, betaler følgende beløb til den Kul- og Stålforskningsfonden, der omhandles i afgørelse 2002/234/EKSF truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 27. februar 2002 om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden.¹

¹ EFT L 79 af 22.3.2002, s. 42.

(mio. EUR i løbende priser)

Den Tjekkiske Republik	39,88
Estland	2,5
Letland	2,69
Ungarn	9,93
Polen	92,46
Slovenien	2,36
Slovakiet	20,11

2. Bidragene til Kul- og Stålforskningsfonden indbetales i fire rater begyndende i 2006, idet betalingen hver gang sker den første hverdag i den første måned af hvert år på følgende måde:

2006: 15%

2007: 20%

2008: 30%

2009: 35%

ARTIKEL 32

1. Medmindre andet er bestemt i denne traktat, indgås der ingen finansielle forpligtelser under Phare-programmet¹, programmet for grænseoverskridende samarbejde inden for rammerne af Phare-programmet², førtiltrædelsesmidlerne til Cypern og Malta³, ISPA-programmet⁴ og SAPARD-programmet⁵ til fordel for de nye medlemsstater efter den 31. december 2003. Fra den 1. januar 2004 sidestilles de nye medlemsstater med de nuværende medlemsstater med hensyn til udgifter under de tre første udgiftsområder i de finansielle overslag som fastlagt i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999⁶, med forbehold af de nedenfor nævnte individuelle specifikationer og undtagelser eller som i øvrigt fastsat i denne traktat. Maksimumstillægsbevillingerne i post 1, 2, 3 og 5 i det finansielle overslag vedrørende tiltrædelsen er anført i bilag XV til denne akt. Der kan dog ikke indgås finansielle forpligtelser over 2004-budgettet for nogen af de berørte programmer eller organer, før den pågældende nye medlemsstat er tiltrådt.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på udgifter under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, der vedrører artikel 2, stk. 1 og 2, og artikel 3, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik⁷, da der først kan ydes EF-støtte hertil fra tiltrædelsen, jf. artikel 2 i denne akt.

¹ Forordning (EØF) nr. 3906/89 (EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11), med ændringer.

² Forordning (EF) nr. 2760/98 (EFT L 345 af 19.12.1998, s. 49), med ændringer.

³ Forordning (EF) nr. 555/2000 (EFT L 68 af 16.3.2000, s. 3), med ændringer.

⁴ Forordning (EF) nr. 1267/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 73), med ændringer.

⁵ Forordning (EF) nr. 1268/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 87).

⁶ Interinstitutionel aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren (EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1).

⁷ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

Stk. 1 i denne artikel finder dog anvendelse på udgifter til landdistriktudvikling under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, der vedrører artikel 47a i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger,¹ på de betingelser, som fremgår af ændringen til nævnte forordning i bilag II til denne akt.

3. Fra den 1. januar 2004 deltager de nye medlemsstater i Fællesskabets programmer og organer på samme vilkår og betingelser som de nuværende medlemsstater med finansiering over Den Europæiske Unions almindelige budget, jf. dog stk. 1, sidste punktum. De vilkår og betingelser, som er fastsat i associeringsrådsafgørelser, aftaler og aftalememoranda mellem De Europæiske Fællesskaber og de nye medlemsstater om disses deltagelse i Fællesskabets programmer og organer, erstattes af bestemmelserne vedrørende de pågældende programmer og organer med virkning fra den 1. januar 2004.

4. Hvis en af de stater, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i tiltrædelsestraktaten, ikke tiltræder Fællesskabet i løbet af 2004, anses enhver ansøgning fra den pågældende stat om finansiering af udgifter under de tre første udgiftsområder i det finansielle overslag for 2004 for ugyldig. I så fald finder den/det relevante associeringsrådsafgørelse, aftale eller aftalememorandum fortsat anvendelse på den pågældende stat i hele 2004.

¹ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

5. Hvis der er behov for foranstaltninger for at lette overgangen fra førtiltrædelsesordningen til den ordning, som følger af anvendelsen af denne artikel, vedtager Kommissionen de nødvendige foranstaltninger.

ARTIKEL 33

1. Udbud, indgåelse af kontrakter og betalinger i forbindelse med førtiltrædelsesbistand under Phare-programmet¹, programmet for grænseoverskridende samarbejde inden for rammerne af Phare-programmet² og førtiltrædelsesmidlerne til Cypern og Malta³ forvaltes fra tiltrædelsesdatoen af gennemførelsesorganer i de nye medlemsstater.

Kommissionens forhåndskontrol med udbud og indgåelse af kontrakter fraviges ved en afgørelse herom truffet af Kommissionen efter en positiv vurdering af det udvidede decentrale implementeringssystem (EDIS) i overensstemmelse med de kriterier og betingelser, der er fastlagt i bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 1266/1999 om samordning af støtten til ansøgerlandene som led i førtiltrædelsesstrategien og om ændring af forordning (EØF) nr. 3906/89⁴

Hvis Kommissionens afgørelse om at fravige forhåndskontrollen ikke træffes før tiltrædelsesdatoen, er kontrakter undertegnet mellem tiltrædelsesdatoen og den dato, hvor Kommissionens afgørelse træffes, ikke berettiget til førtiltrædelsesbistand.

¹ Forordning (EØF) nr. 3906/89 (EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11), med ændringer.

² Forordning (EF) nr. 2760/98 (EFT L 345 af 19.12.1998, s. 49), med ændringer.

³ Forordning (EF) nr. 555/2000 (EFT L 68 af 16.3.2000, s. 3), med ændringer.

⁴ EFT L 232 af 2.9.1999, s. 34.

Hvis Kommissionens afgørelse om at fravige forhåndskontrollen forsinkes ud over tiltrædelsesdatoen af årsager, som ikke skyldes den nye medlemsstats myndigheder, kan Kommissionen dog undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde acceptere, at kontrakter undertegnet mellem tiltrædelsen og datoen for Kommissionens afgørelse er berettiget til førtiltrædelsesbistand, og at gennemførelsen af førtiltrædelsesbistanden fortsætter i en begrænset periode under forudsætning af, at Kommissionen fører forhåndskontrol med udbud og indgåelse af kontrakter.

2. Globale budgetmæssige forpligtelser, der er indgået før tiltrædelsen i henhold til de finansielle førtiltrædelsesinstrumenter, der er nævnt i stk. 1, herunder indgåelse og registrering af efterfølgende enkeltstående retlige forpligtelser og aftaler om betalinger, der er indgået efter tiltrædelsen, skal fortsat være omfattet af reglerne og forskrifterne i de finansielle førtiltrædelsesinstrumenter og afholdes over de tilsvarende budgetkapitler, indtil de pågældende programmer og projekter afsluttes. Uanset ovenstående skal de procedurer vedrørende offentlige indkøb, der påbegyndes efter tiltrædelsen, gennemføres i overensstemmelse med de relevante fællesskabsdirektiver.

3. Det sidste programmeringsarbejde for den førtiltrædelsesbistand, der er nævnt i stk. 1, finder sted i det sidste fulde kalenderår før tiltrædelsen. Der skal indgås kontrakter for aktioner i henhold til disse programmer inden for de følgende to år, og udbetalingerne skal foretages som fastlagt i finansieringsprotokollen¹, normalt ved udgangen af det tredje år efter disponeringen. Der indrømmes ikke nogen forlængelse af perioden for indgåelse af kontrakter. Der vil undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde kunne indrømmes begrænsede forlængelser af varigheden af udbetaling.

¹ Som angivet i Phare-retningslinjerne (SEK(1999) 1596, ajourført den 6.9.2002 ved C 3303/2).

4. For at sikre den nødvendige udfasning af de finansielle førtiltrædelsesinstrumenter, der er nævnt i stk. 1, samt af ISPA-programmet¹, og en smidig overgang mellem de regler, der finder anvendelse før og efter tiltrædelsen, kan Kommissionen træffe alle relevante foranstaltninger for at sikre, at der bevares det nødvendige vedtægtsmæssigt ansatte personale i de nye medlemsstater i højst 15 måneder efter tiltrædelsen. I denne periode gælder der for tjenestemænd, der ansættes i stillinger i de nye medlemsstater før tiltrædelsen, og som skal forblive i tjeneste i disse stater efter tiltrædelsesdatoen, undtagelsesvis samme finansielle og materielle betingelser, som Kommissionen anvendte før tiltrædelsen i overensstemmelse med bilag X til vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved Fællesskaberne som fastlagt i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68². De administrative udgifter, herunder lønninger til andet personale, der er nødvendige til forvaltning af førtiltrædelsesbistanden, afholdes i hele 2004 og indtil udgangen af juli 2005 over posten støtteudgifter til foranstaltninger (tidligere del B i budgettet) eller de tilsvarende poster vedrørende de i stk. 1 nævnte finansielle instrumenter og ISPA-programmet i de relevante førtiltrædelsesbudgetter.

¹ Forordning (EF) nr. 1267/99 (EFT L 161 af 26.6.1999, s.73) med ændringer.

² EFT L 56, af 4.3.1968, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 2265/02 (EFT L 347 af 20.12.2002, s. 1).

5. Hvis projekter, der er godkendt i henhold til forordning (EF) nr. 1268/1999, ikke længere kan finansieres i henhold til dette instrument, kan de integreres i programmeringen for udvikling af landdistrikter og finansieres under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget. Hvis det bliver nødvendigt med særlige overgangsforanstaltninger i denne forbindelse, vedtages disse af Kommissionen i overensstemmelse med procedurerne i artikel 50, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene¹.

ARTIKEL 34

1. I perioden mellem tiltrædelsesdatoen og udgangen af 2006 yder Den Europæiske Union midlertidig finansiel bistand, i det følgende benævnt "overgangsfaciliteten", til de nye medlemsstater med henblik på udvikling og styrkelse af deres administrative kapacitet til at gennemføre og håndhæve fællesskabslovgivningen og fremme udveksling af god praksis med tilsvarende instanser.

2. Bistanden skal anvendes til fortsat at styrke den institutionelle kapacitet på visse områder ved hjælp af aktioner, der ikke kan finansieres over strukturfondene, navnlig inden for

- retlige og indre anliggender (styrkelse af retssystemet, kontrol ved de ydre grænser, antikorrupsionsstrategi, styrkelse af retshåndhævelseskapaciteten)

¹ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1447/2001 (EFT L 198 af 21.7.2001, s. 1).

- finanskontrol
- beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig
- det indre marked, herunder toldunionen
- miljø
- veterinærmyndighederne og den administrative kapacitetsopbygning i forbindelse med fødevarer sikkerhed
- administrations- og kontrolstrukturer for landbrug og udvikling af landdistrikterne, herunder det integrerede system for forvaltning og kontrol (IACS);
- nuklear sikkerhed (styrkelse af de nukleare sikkerhedsmyndigheders effektivitet og kompetence og deres faglige støtteorganisationer og offentlige organer for håndtering af radioaktivt affald)
- statistikker
- styrkelse af den offentlige administration i overensstemmelse med de behov, der er afgrænset i Kommissionens generelle tilsynsrapport, og som ikke er omfattet af strukturfondene.

3. Bistand i henhold til overgangsfaciliteten fastlægges efter proceduren i artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 om økonomisk bistand til visse lande i Central- og Østeuropa¹.

4. Programmet skal gennemføres i overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, litra a) og b), i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget². For så vidt angår projekter, der foregår i samarbejde mellem de offentlige administrationer med sigte på institutionsopbygning, finder proceduren for indkaldelse af tilbud gennem netværket af kontaktpunkter i medlemsstaterne fortsat anvendelse, således som det fremgår af rammeaftalerne med de nuværende medlemsstater om førtiltrædelsesbistand.

Forpligtelsesbevillingerne til overgangsfaciliteten udgør, angivet i 1999-priser, 200 mio. EUR i 2004, 120 mio. EUR i 2005 og 60 mio. EUR i 2006. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

ARTIKEL 35

1. Der oprettes en Schengen-facilitet som et midlertidige instrument for mellem tiltrædelsesdatoen og udgangen af 2006 at bistå de støtteberettigede medlemsstater med at finansiere aktioner ved EU's nye ydre grænser med henblik på gennemførelse af Schengen-reglerne og kontrollen ved de ydre grænser.

¹ EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11. Senest ændret ved forordning nr. 2500/2001 (EFT L 342 af 27.12.2001, s. 1).

² Forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EFT L 248, af 16.9.2002, s. 1).

For at råde bod på de mangler, der er konstateret i forbindelse med forberedelsen af Schengen-deltagelsen, skal følgende typer aktioner være støtteberettigede under Schengen-faciliteten:

- investering i opførelse, renovering eller forbedring af infrastruktur og bygninger på grænseovergangssteder
- investeringer i alle former for operativt udstyr (f.eks. laboratorieudstyr, afsløringsudstyr, hardware og software til Schengen-informationssystemet (SIS 2), transportmidler)
- uddannelse af grænsevagter
- støtte til udgifter til logistik og operationer.

2. Følgende beløb stilles fra tiltrædelsesdatoen til rådighed under Schengen-faciliteten i form af tildeling af faste beløb til de støtteberettigede medlemsstater, der er anført nedenfor:

	2004	2005	2006
	(mio. EUR i 1999-priser)		
Estland	22,9	22,9	22,9
Letland	23,7	23,7	23,7
Litauen	44,78	61,07	29,85
Ungarn	49,3	49,3	49,3
Polen	93,34	93,33	93,33
Slovenien	35,64	35,63	35,63
Slovakiet	15,94	15,93	15,93

3. De støtteberettigede medlemsstater er ansvarlige for udvælgelsen og gennemførelsen af individuelle operationer i overensstemmelse med denne artikel. De er også ansvarlige for at koordinere anvendelsen af faciliteten med bistand fra andre fællesskabsinstrumenter og skal sikre foreneligheden med Fællesskabets politikker og foranstaltninger og overholdelsen af finansforordningen vedrørende Det Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

De tildelte faste beløb skal bruges inden tre år efter den første udbetaling, og eventuelle ubrugte midler eller uretmæssigt anvendte midler skal tilbagebetales til Kommissionen. De støtteberettigede medlemsstater skal senest seks måneder efter udløbet af den treårige frist forelægge en samlet rapport om den finansielle forvaltning af de tildelte faste beløb med en redegørelse for udgifterne.

Den støtteberettigede stat udøver sit ansvar, uden at dette berører Kommissionen ansvar for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget og i overensstemmelse med finansforordningens bestemmelser om decentral forvaltning.

4. Kommissionen bevarer retten til at foretage kontrol via Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). Kommissionen og Revisionsretten kan også foretage kontrol på stedet i overensstemmelse med de relevante procedurer.

5. Kommissionen kan vedtage alle tekniske bestemmelser, der er nødvendige for driften af denne facilitet.

ARTIKEL 36

De beløb, der er omhandlet i artikel 29, 30, 34 og 35, tilpasses hvert år som led i den tekniske tilpasning i henhold til punkt 15 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999.

AFSNIT II

ANDRE BESTEMMELSER

ARTIKEL 37

1. Indtil udgangen af en periode på op til tre år efter tiltrædelsen kan en ny medlemsstat i tilfælde af alvorlige vanskeligheder, der vedvarende vil kunne ramme en økonomisk sektor, eller af vanskeligheder, der alvorligt vil kunne forringe den økonomiske situation i en bestemt egn, ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger, der vil gøre det muligt at genskabe ligevægten og at tilpasse den pågældende sektor til fællesmarkedets økonomi.

På samme vilkår kan en nuværende medlemsstat ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger over for en eller flere af de nye medlemsstater.

2. Efter anmodning fra den pågældende stat skal Kommissionen som hastesag fastsætte de beskyttelsesforanstaltninger, den finder nødvendige, og samtidig fastlægge vilkårene og gennemførelsesbestemmelserne for disse.

I tilfælde af alvorlige økonomiske vanskeligheder og efter udtrykkelig anmodning fra den pågældende medlemsstat træffer Kommissionen afgørelse inden for en frist på fem arbejdsdage fra modtagelsen af anmodningen ledsaget af oplysninger til vurdering heraf. De således vedtagne foranstaltninger finder anvendelse straks, skal tage hensyn til alle berørte parter interesser og må ikke medføre grænsekontrol.

3. De i medfør af stk. 2 tilladte foranstaltninger kan indebære afvigelser fra bestemmelserne i EF-traktaten og fra denne akt, for så vidt og så længe det er ubetinget nødvendigt for at nå de i stk. 1 nævnte mål. Der skal fortrinsvis vælges foranstaltninger, som mindst muligt forstyrrer fællesmarkedets funktion.

ARTIKEL 38

Har en ny medlemsstat undladt at opfylde tilsagn, der er givet under tiltrædelsesforhandlingerne, hvilket har voldt alvorlig skade for det indre markeds funktion, herunder tilsagn inden for alle sektorpolitikker vedrørende økonomiske aktiviteter med grænseoverskridende virkninger, eller medført overhængende fare for en sådan skade, kan Kommissionen, indtil udgangen af en periode på op til tre år efter denne akts ikrafttræden, efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ, træffe passende foranstaltninger.

Foranstaltningerne skal stå i forhold til skaden, og der skal gives prioritet til foranstaltninger, som forstyrrer fællesmarkedets funktion mindst muligt, og, eventuelt, til anvendelsen af de nuværende sektorbeskyttelsesforanstaltninger. Sådanne beskyttelsesforanstaltninger må ikke påberåbes som et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller som en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstater. En beskyttelsesklausul kan bringes i anvendelse selv før tiltrædelsen på grundlag af overvågningsresultater og træde i kraft på tiltrædelsesdatoen. Foranstaltningerne opretholdes kun, så længe det er ubetinget nødvendigt, og hæves under alle omstændigheder, når det relevante tilsagn er opfyldt. De kan dog anvendes ud over den i stk. 1 nævnte periode, så længe de relevante tilsagn ikke er opfyldt. Som reaktion på de fremskridt, som den berørte nye medlemsstat gør med hensyn til opfyldelsen af sine tilsagn, kan Kommissionen om nødvendigt tilpasse foranstaltningerne. Kommissionen orienterer Rådet i god tid, inden den ophæver beskyttelsesforanstaltningerne, og tager behørigt hensyn til eventuelle bemærkninger fra Rådet i den forbindelse.

ARTIKEL 39

Såfremt der er alvorlige mangler eller overhængende fare for sådanne mangler i gennemførelsen eller anvendelsen af rammeafgørelser eller andre relevante tilsagn, samarbejdsinstrumenter og afgørelser vedrørende gensidig anerkendelse på det strafferetlige område under afsnit VI i EU-traktaten og direktiver og forordninger vedrørende gensidig anerkendelse på det civilretlige område under afsnit IV i EF-traktaten i en ny medlemsstat, kan Kommissionen indtil udgangen af en periode på op til tre år efter denne akts ikrafttræden, efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ og efter høring af medlemsstaterne, træffe passende foranstaltninger og anføre de betingelser og nærmere omstændigheder, under hvilke disse foranstaltninger skal gennemføres.

Disse foranstaltninger kan tage form af midlertidig suspension af anvendelsen af relevante bestemmelser og afgørelser i forbindelserne mellem en ny medlemsstat og en anden medlemsstat eller andre medlemsstater, uden at dette berører et fortsat snævert retligt samarbejde. En beskyttelsesklausul kan bringes i anvendelse selv før tiltrædelsen på grundlag af overvågningsresultater og træde i kraft på tiltrædelsesdatoen. Foranstaltningerne opretholdes kun, så længe det er ubetinget nødvendigt og hæves under alle omstændigheder, når manglerne er blevet afhjulpet. De kan dog anvendes ud over den i stk. 1 stykke nævnte periode, så længe disse mangler findes. Som reaktion på de fremskridt, som den berørte nye medlemsstat gør med hensyn til at afhjælpe de konstaterede mangler, kan Kommissionen om nødvendigt tilpasse foranstaltningerne efter høring af medlemsstaterne. Kommissionen orienterer Rådet i god tid, inden den ophæver beskyttelsesforanstaltninger, og tager behørigt hensyn til eventuelle bemærkninger fra Rådet i den forbindelse.

ARTIKEL 40

For at undgå forstyrrelser i det indre markeds funktion, må anvendelsen af de nye medlemsstaters nationale lovgivning i de overgangsperioder, som der er henvist til i bilag V til XIV, ikke medføre grænsekontrol mellem medlemsstaterne.

ARTIKEL 41

Hvis der er behov for overgangsforanstaltninger for at lette overgangen fra den nuværende ordning i den nye medlemsstat til den ordning, som anvendelsen af den fælles landbrugspolitik medfører på de vilkår, der findes i denne akt, bør Kommissionen vedtage sådanne foranstaltninger efter proceduren i artikel 42, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 om den fælles markedsordning for sukker¹, eller eventuelt i de tilsvarende artikler i andre forordninger om de fælles markedsordninger for landbrug eller den relevante udvalgsprocedure som fastsat i gældende lovgivning. De i denne artikel omhandlede overgangsforanstaltninger kan træffes i en periode på tre år efter tiltrædelsesdatoen, og de må ikke anvendes ud over denne periode. Rådet kan, med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra Europa-Parlamentet, forlænge denne periode.

Overgangsforanstaltninger, der knytter sig til gennemførelsen af instrumenterne vedrørende den fælles landbrugspolitik, og som ikke er nærmere beskrevet i denne akt, men som er nødvendige på grund af tiltrædelsen, skal inden tiltrædelsen vedtages af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, eller, hvis de vedrører instrumenter, der oprindeligt er vedtaget af Kommissionen, vedtages af denne efter den procedure, der kræves for at vedtage de pågældende instrumenter.

¹ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

ARTIKEL 42

Hvis der er behov for overgangsforanstaltninger for at lette overgangen fra den eksisterende ordning i de nye medlemsstater til den ordning, som anvendelse af Fællesskabets bestemmelser på veterinær- og plantesundhedsområdet medfører, vedtager Kommissionen sådanne foranstaltninger efter den relevante udvalgsprocedure som fastsat i den gældende lovgivning. Foranstaltningerne træffes i en periode på tre år efter tiltrædelsesdatoen, og de må ikke anvendes ud over denne periode.

FEMTE DEL

BESTEMMELSER OM IVÆRKSÆTTELSEN AF DENNE AKT

AFSNIT I

NEDSÆTTELSE AF INSTITUTIONER OG ORGANER

ARTIKEL 43

Europa-Parlamentet foretager de af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger af sin forretningsorden.

ARTIKEL 44

Rådet foretager de af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger af sin forretningsorden.

ARTIKEL 45

1. Enhver stat, der tiltræder Unionen har ret til, at en af dens statsborgere bliver medlem af Kommissionen.
2. Uanset artikel 213, stk. 1, andet afsnit, artikel 214, stk. 2, første afsnit, og artikel 214, stk. 2, i EF-traktaten samt artikel 126, stk. 1, i Euratom-traktaten gælder følgende:
 - a) Der udnævnes en statsborger fra hver af de nye medlemsstater til Kommissionen fra tiltrædelsesdatoen. De nye medlemmer af Kommissionen udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal og efter fælles aftale med formanden for Kommissionen.
 - b) Mandatet for de medlemmer af Kommissionen, der er udnævnt i henhold til litra a), og mandatet for de medlemmer, der blev udnævnt fra den 23. januar 2000, udløber den 31. oktober 2004.

- c) En ny Kommission bestående af en statsborger fra hver medlemsstat træder i funktion fra den 1. november 2004; mandatet for medlemmerne af denne nye Kommission udløber den 31. oktober 2009.
 - d) I artikel 4, stk. 1, i protokollen om udvidelsen af den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til EU-traktaten og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, erstattes datoen den 1. januar 2005 af datoen den 1. november 2004.
3. Kommissionen foretager de af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger af sin forretningsorden.

ARTIKEL 46

- 1. Fra tiltrædelsen udvides henholdsvis Domstolen og Retten i Første Instans ved udnævnelse af ti dommere.
- 2. a) Mandatet for fem af de i overensstemmelse med stk. 1 udnævnte dommere ved Domstolen udløber den 6. oktober 2006. Disse dommere udpeges ved lodtrækning. De andre dommers mandat udløber den 6. oktober 2009.

- b) Mandatet for fem af de i overensstemmelse med stk. 1 udnævnte dommere ved Retten i Første Instans udløber den 31. august 2004. Disse dommere udpeges ved lodtrækning. De andre dommers mandat udløber den 31. august 2007.
3. a) Domstolen foretager de af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger af sit procesreglement.
- b) Retten i Første Instans foretager med Domstolens samtykke de af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger af sit procesreglement.
 - c) De således tilpassede procesreglementer godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.
4. Til pådømmelsen af de sager, der verserer for Domstolen eller Retten på tiltrædelsestidspunktet, og for hvilke den mundtlige forhandling er påbegyndt før denne dato, sættes Domstolen, Retten eller deres afdelinger i den sammensætning, som de havde før tiltrædelsen, og procesreglementerne anvendes, således som de var i kraft på dagen før tiltrædelsesdatoen.

ARTIKEL 47

Revisionsretten udvides ved udpegelse af yderligere ti medlemmer med et mandat på seks år.

ARTIKEL 48

Det Økonomiske og Sociale Udvalg udvides fra tiltrædelsen ved beskikkelse af 95 medlemmer, der repræsenterer de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv i de nye medlemsstat. Mandatet for de således beskikkede medlemmer udløber samtidig med mandatet for de på tiltrædelsestidspunktet siddende medlemmer.

ARTIKEL 49

Regionsudvalget udvides ved beskikkelse af 95 medlemmer, der repræsenterer regionale og lokale organer i de nye medlemsstater, og som enten skal være valgt til en regional eller lokal myndighed eller er politisk ansvarlige over for en valgt forsamling. Mandatet for de således beskikkede medlemmer udløber samtidig med mandatet for de på tiltrædelsestidspunktet siddende medlemmer.

ARTIKEL 50

1. Mandatet for de nuværende medlemmer af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg i henhold til Euratom-traktatens artikel 134, stk. 2, udløber på dagen for ikrafttrædelsen af denne akt.

2. Rådet skal ved tiltrædelsen udnævne nye medlemmer af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg efter proceduren i Euratom-traktatens artikel 134, stk. 2.

ARTIKEL 51

De af tiltrædelsen nødvendiggjorte tilpasninger af vedtægter og forretningsordener for de ved de oprindelige traktater oprettede udvalg foretages så hurtigt som muligt efter tiltrædelsen.

ARTIKEL 52

1. Med hensyn til de udvalg, grupper og andre organer, der er oprettet ved traktaterne og af lovgiveren, og som er opregnet i bilag XVI, udløber de nye medlemmers mandat samtidig med mandatet for de på tiltrædelsestidspunktet siddende medlemmer.
2. Med hensyn til de udvalg og grupper, der er oprettet af Kommissionen, og som er opregnet i bilag XVII, udløber de nye medlemmers mandat samtidig med mandatet for de på tiltrædelsestidspunktet siddende medlemmer.
3. Ved tiltrædelsen fornys de udvalg, som er opregnet i bilag XVIII, fuldstændigt.

AFSNIT II

ANVENDELSE AF INSTITUTIONERNES RETSAKTER

ARTIKEL 53

Fra tiltrædelsen anses direktiver og beslutninger efter EF-traktatens artikel 249 og Euratom-traktatens artikel 161 som rettet til de nye medlemsstater i det omfang disse direktiver og beslutninger er rettet til alle de nuværende medlemsstater. Med undtagelse af direktiver og beslutninger, der træder i kraft i henhold til EF-traktatens artikel 254, stk. 1 og 2, anses de nævnte direktiver og beslutninger for at være blevet meddelt de nye medlemsstater fra tiltrædelsen.

ARTIKEL 54

Medmindre der i de bilag, der henvises til i artikel 24 eller i andre af denne akts bestemmelser eller i bilagene hertil er fastsat en frist herfor, iværksætter de nye medlemsstater de forholdsregler, der er nødvendige for fra tiltrædelsen at overholde bestemmelserne i direktiver og beslutninger efter EF-traktatens artikel 249 og Euratom-traktatens artikel 161.

ARTIKEL 55

Efter behørig begrundet anmodning fra en af de nye medlemsstater kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, inden den 1. maj 2004 træffe foranstaltninger vedrørende midlertidige undtagelser fra institutionernes retsakter, som er vedtaget mellem den 1. november 2002 og datoen for undertegnelsen af tiltrædelsestraktaten.

ARTIKEL 56

Medmindre der er truffet andre bestemmelser, vedtager Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af bestemmelserne i bilag II, III og IV, der henvises til i artikel 20, 21 og 22 i denne akt.

ARTIKEL 57

1. De fornødne tilpasninger af institutionernes retsakter fra før tiltrædelsen, som ikke er indeholdt i denne akt eller bilagene hertil, foretages efter proceduren i stk. 2. Disse tilpasninger træder i kraft ved tiltrædelsen.

2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, eller Kommissionen, alt efter om de oprindelige tekster er blevet vedtaget af den ene eller den anden af disse to institutioner, udfærdiger med henblik herpå de nødvendige tekster.

ARTIKEL 58

De tekster til de af institutionerne og af Den Europæiske Centralbank før tiltrædelsen vedtagne retsakter, som af Rådet, Kommissionen eller Den Europæiske Centralbank er udfærdiget på estisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk, får fra tiltrædelsen gyldighed på samme vilkår som de tekster, der er udfærdiget på de elleve nuværende sprog. De offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, såfremt teksterne på de nuværende sprog er blevet offentliggjort på denne måde.

ARTIKEL 59

De ved lov eller administrative fastsatte bestemmelser, der på de nye medlemsstaters område skal sikre befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod farer, som er forbundet med ioniserende stråling, meddeles af disse stater til Kommissionen i overensstemmelse med Euratom-traktatens artikel 33 inden for en frist af tre måneder fra tiltrædelsen.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

ARTIKEL 60

Bilag I til XVIII, tillæg og protokol 1 til 10, der er knyttet til denne akt, udgør en integrerende del af akten.

ARTIKEL 61

Den Italienske Republiks regering fremsender til de nye medlemsstaters regeringer en bekræftet afskrift på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk af traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab samt til de traktater, der har ændret eller suppleret disse, herunder traktaten vedrørende Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og af Det Europæiske Atomenergifællesskab, traktaten vedrørende Den Hellske Republiks tiltrædelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og af Det Europæiske Atomenergifællesskab, traktaten vedrørende Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab, og traktaten om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse af Den Europæiske Union.

Teksterne til disse traktater, udfærdiget på estisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk, vedlægges denne akt. Disse tekster har gyldighed på samme vilkår som teksterne til de i stk. 1 nævnte traktater udfærdiget på de nuværende sprog.

ARTIKEL 62

En bekræftet afskrift af de internationale aftaler, der er deponeret i arkiverne hos Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, fremsendes til de nye medlemsstaters regeringer ved generalsekretærens foranstaltning.